

Et veludbygget og velfungerende net af benzinforhandlervirksomheder er nødvendigt i nutidens samfund. Pris- og afgiftsforhøjelser kombineret med en uhyre restriktiv administration af pris- og avancelovgivningen har gjort livet stadig mere surt for benzinforhandlerbranchen.

SV-regeringens nye kæmpeafgifter til finansiering af regeringens egen fallitpolitik betyder nye og endnu større krav til benzinforhandlernes pengepung og vil føre til lukninger af tankstationer overalt i landet.

Det er helt urimeligt, at regeringen på denne måde tvinger til virksomhedslukninger til ubodelig skade for de mennesker, der rammes på deres levebrød. Samtidig er det et særdeles uheldigt ressourcspild, at bilisterne især i landdistrikter vil blive tvunget til at køre omveje for at skaffe sig benzin, når mindre og mellemstore tanke må lukke eller begrænse åbningstiden.

Fremskridtspartiet foreslår derfor, at der af benzinafgiften på 182 øre godtgøres 3 øre til benzinforhandlerne.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Tankstationernes folk er ved at blive kvast af en knibtang. På den ene side sidder handelsministeren og hans monopoltilsyn og på den anden skatteministeren og de olieeksporterende lande, som tvinger beløbene op og op. Forholdet er så grelt, at der ikke siden 1976 er sket nogen forhøjelse af den avance, som tankstationerne har på deres almindeligste produkter, ja, det er endda sådan, at som følge af, at selvbetjeningsbenzin er blevet mere og mere udbredt, er avancen på mange tankstationer faldet regnet i ørebeløb. Det er sket, samtidig med at de medborgere, som arbejder ude på tankstationerne, selvfølgelig har måttet døje under de mange fordyrelser af tilværelsen, som regeringen jo ikke blot finder på her ved denne lejlighed, men som man også har fundet på ved tidligere lejligheder. Specielt for så vidt angår benzinen, som jo er ret afgørende for tilværelsen for dem, der virker på en tankstation, er forholdet det, at inden for de samme 3 år sker der mere end en fordobling af benzinprisen. Den

var, før man begyndte på disse ulyksalige augustforlig, 86 øre, og nu skal den altså op på mere end det dobbelte, 1 kr. 82 øre. Det er sket ad tre gange, først ved augustforlig I i 1976 mellem socialdemokratiet, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, ja, de radikale var vist også med dengang, så ved augustforlig II i 1977 mellem socialdemokratiet, venstre, konservative og radikale, og nu sker det altså igen, ved at socialdemokratiet og venstre fuldender mere end fordoblingen af benzinlitterprisen. Det er de beløb, som man skal regne med at tankstationernes folk skal forrente. De har bundet disse meget betydelige pengebeløb nede i jorden, i tankindholdet. Nu er det da selvfølgelig lykkeligt, at vi har fået det lille solstrejf ind, at kundernes muligheder for at købe benzin trods alt ikke bliver så slemme, som vi måtte forudse i går, men at handelsministeren efter det hårde tryk fra samtlige oppositionspartier her i folketinget i hvert tilfælde ikke gennemfører den billøse dag. Det siger imidlertid sig selv, at det langtfra er tilstrækkeligt til at råde bod på den meget, meget farlige situation, som tankstationerne er kommet i. Vi kan ikke fra dette folketings side bare lade stationerne sejle deres egen sø. For at et moderne samfund skal kunne fungere, er det nødvendigt med en meget vidtstrakt servicebetjening fra de tankstationer, der skal sørge for, at den transport både af varer og af personer, som er strengt nødvendig, også kan komme til at fungere, at der er de fornødne brændstoffer- varer. Derfor kan vi ikke lukke øjnene eller nøjes med bløde, almindelige hensigts- erklæringer som dem, skatteministeren kom med i går om, hvordan vi skal klare tankstationernes folk ud af den knibtang, hvori de er ved at blive kvast. Derfor er det nødvendigt, at folketinget, før vi igen rejser ud og genoptager vor lange sommerferie, sørger for, at der virkelig bliver gjort noget ved dette problem. Det er det, fremskridtspartiet søger at opnå med dette ændringsforslag, som nu kommer til afstemning. Vi forsøger at få forøget tankstationernes avance, altså med andre ord det beløb, der er til rådighed for de mennesker, der arbejder på tankstationen, med 3 øre pr. liter. Når man ser på udviklingen igennem de forløbne år, må vi erkende, at det langtfra er tilstrækkeligt til at genoprette den status, som tankstationerne